

[Askjær Jørgensen]

dende erhvervsvirksomheder, der står bag, vurderer det ligesom os. De tror ikke på sagen. Det gør vi heller ikke.

Kjelgaard (KF):

Jeg synes, det er meget karakteristisk for hr. Askjær Jørgensen, at han som sædvanlig ikke har forstået, hvad sagen drejer sig om, men står herop og råber op om det gang på gang; det er dog fantastisk. At han nu udnytter situationen til angreb på os konservative, fordi vi har en anden holdning, end han har, er så noget andet. Det er heller ikke noget usædvanligt. Jeg kan da lige minde om, at fremskridtspartiet i første omgang gik ind for lovforslaget, men nu skal man åbenbart have fundet på noget for at få aflad for sin holdning.

Jeg har i øvrigt ikke meget at tilføje til det, jeg gav udtryk for ved førstebehandlingen. Jeg vil dog gerne repetere, at handelsministeren i sit svar gav udtryk for, at det lån, staten eventuelt yder som ansvarlig indskudskapital, skal betales tilbage og forrentes med en rente, der ligger over aktieudbyttet, og at det stadig væk er en forudsætning for arrangementet, at aktiekapitalen forinden udvides med de forudsatte 50 pct.

Der er under udvalgsarbejdet ikke fremkommet ting, der har ændret vor holdning siden førstebehandlingen, og jeg skal derfor kun meddele, at vi i det konservative folkeparti vil stemme imod det af kommunisterne stillede underændringsforslag om nationalisering af Stålvalseværket.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal meddele, at socialistisk folkeparti vil stemme for det af DKP stillede underændringsforslag, for der er nogle ting, som jeg synes taler for, at man fra statens side overtager hele Stålvalseværket.

Det er fremgået af det udvalgsarbejde, som har været, at man allerede i 1975-76 har forsøgt at undersøge mulighederne for en rørproduktion på Valseværket, og denne rørproduktion skulle kunne føre gassen i land fra Nordsø-området. Det blev imidlertid afvist af det udvalg, der var nedsat af Valseværket og Lindøværftet, og der var vist også et engelsk konsulentfirma med. Det viste sig, at der med de 100 mill. kr., som det ville koste i investeringer i Stålvalseværket, ikke ville

være den fornødne rentabilitet ved en sådan produktion.

Jeg synes, det er rimeligt, at man anlægger andre kriterier for en sådan produktion, når man skal bedømme, hvordan beskæftigelses-situationen er, og hvordan man investerer. Der er jo tale om, at det er privatøkonomiske beregninger, der er lavet, og det er muligt, at det ikke kan holde, når det er den form for beregninger, der ligger til grund. Men jeg synes også, at det ville være rigtigt, at man i stedet undersøgte mulighederne ud fra en almindelig samfundsrentabilitet. Sagen er jo, at når vi nu står over for, at der skal afskediges ca. 700 personer op til 1981 på Stålvalseværket, så må man også tage med i den slags beregninger, hvad det vil koste at give understøttelse til disse personer. Man har regnet ud, at ca. 400 mennesker ville kunne beskæftiges i rørproduktionen, og at understøttelsen ville andrage ca. 75 mill. kr. over den 3-årige periode, som man kan producere disse rør i.

Alene af den grund, men også fordi man ikke er i stand til fra samfundets side at lave disse beregninger og disse investeringskalkuler, så må vi altså stemme for DKPs underændringsforslag, således at man i fremtiden også vil være i stand til at tilgodese beskæftigelses-situationen og i dette tilfælde også den valuta, som skal bruges til at indkøbe de pågældende rør i stedet for. Jeg skal opfordre regeringen til at undersøge, om ikke der er mulighed for at tilføre Stålvalseværket yderligere kapital og i den forbindelse investere i en rørproduktion.

Må jeg så komme med en bemærkning om betænkningen, som ligger her – det er måske mere et spørgsmål til arbejdsministeren, som har efterlønnsordningen på sit program for den kommende lovgivning. Der står her på første side, at forudsættes den naturlige afgang at andrage ca. 300 mand, vil det resterende antal personer, for hvilke en efterlønnsordning kan blive aktuel, andrage ca. 300. Jeg vil godt spørge, om det er rigtigt, om de intentioner, der ligger i efterlønsforslaget, betyder, at man på virksomheder kan planlægge ud fra efterlønnsordningen, således at alle over 60 år skal afgå fra en virksomhed. Jeg tror nemlig, at vi bryder hul i hele intentionen med denne lovgivning, nemlig spørgsmålet om frivilligheden i denne efterlønnsordning, hvis man allerede i planlægningsfasen